

платна), каквито се срѣщатъ въ заселищата край Бургасския заливъ, въ Сливенъ е нѣмало, защото духация на времена силенъ вѣтъръ въ Сливенъ, освенъ че би съборилъ издѣно подобни воденици, но изкоренявалъ и всѣкакви джбове, както билъ случая презъ една година съ дебелитъ дървета около държавната фабрика. Думата *мелница* въ Сливенъ не е позната, а просто *воденица* (*воденички* се казватъ малкитѣ домашни сѣдове за мелене на кафе, червенъ и черенъ пиперъ; за мелене на *бѣлгуръ*, се употребяватъ *хромели*). Воденица съ хоризонтално движащо се *келево* (колело) се нарича *кърджейка* (такава до скоро имаше само една, на край града, северно отъ кланицитѣ. Въ думата *кърджейка* или *каракърджейка* може да се търси и сръднобългарското название за воденица — *жрънча*, или по-популярно *жерка*, или *джерка* (така се нарича въ Сливенъ воденичката — стомахъ на птици) Иречекъ споменава (Ист. Болг., 531), че при рѣкитѣ и потоцитѣ се намирали *воденици*, *жрънки* или *мѣста жрънчан-грѣцки* *μύλον*, латински *pistrinum*). Споредъ едно предание името *Жеравна* излизало отъ сръдновѣковното име за *воденъ ниченъ камъкъ* или отъ това за *воденица*? — (Жрънова-Жрънава¹⁾).

Стари майстори на воденици въ Сливенъ сж били *Усти, Руси, Аврамъ Симеоновъ Келеведжия, Дядо Ненчо* и т. н., а собственици на воденици — сума. Прочути брашнари (унджииа били: *Милко Чорбаджи, Кара Апостолъ, Х. Стоянъ Скубаревъ*) *Ибишъ Ага, Унджи Али, Георги Милковъ* и т. н.²⁾

б) Градинарство.

Градинарството, като клонъ отъ земедѣлието, е било присъщо най-вече на славянитѣ, на тѣхния битъ. Въ Сливенъ то било много по-развито преди, отколкото днесъ. Данни за сръдновѣковното градинарство въ България нѣмаме. Селския ни царъ *Ивайло* се наричалъ *Бърдоква*, *Καρδοοῦβας*, като погрѣшно, вмѣсто *Βορδοκοῦβας*; *Pachymeres* (1431), който вѣроятно родомъ отъ Търновско, носи тоя градинарски прекоръ. Градинарството на голѣма часть отъ Търновскитѣ селяни ще още отъ сръднитѣ вѣкове.

За градинарството въ Сливенъ, познато подъ турското име *бахчеванлъкъ*, като силно развито до известно време, може да се сѣди отъ думитѣ на Х. Калфа за малкото *градини* въ Сливенъ (около сръдата на XVII-я вѣкъ) и отъ тоя на неговия почти съвременникъ султанъ-ханъ Селимъ Герей, който посетилъ Сливенъ въ края на сжщия вѣкъ и преди 1702 г.

¹⁾ Ср въ Македония (Галичнишко) с. Жерноница (Жерновица).

²⁾ Съгласно посочения по-горе турски календаръ, до 1850 г. въ самия градъ Сливенъ и непосредствената му околностъ имало 66 воденици („дерменъ“).